

Artikel 2

Jouw school ligt net buiten de bebouwde kom te midden van veel groen, dat grenst aan een natuurgebied. De omgeving is niet alleen mooi, maar voor jullie ook ideaal door de aanwezigheid van verschillende sportvelden bij de school. Aan het begin van een les lichamelijke opvoeding (LO) vertelt de leraar aan jullie klas dat de ruime gelegenheid voor klassikaal buiten sporten binnen afzienbare tijd waarschijnlijk zal verminderen. De avond tevoren heeft de gemeenteraad gesproken over het plan achter het schoolgebouw een nieuwe weg aan te leggen. De gemeente wil hiermee een dit jaar geopend bezoekerscentrum beter bereikbaar maken voor dagjesmensen. Ook zal er een café-restaurant worden gebouwd waardoor de horeca in het dorp een stimulans krijgt. Hiervoor moeten enkele sportvelden verdwijnen, waardoor de sportlessen vaker binnen zijn en de leerlingen regelmatig naar veel verderop gelegen sportvelden moeten fietsen.

Jullie zijn het hier absoluut niet mee eens. Iemand voorziet problemen bij de organisatie van de bekende sporttoernooien op jullie school met Pasen en in de meivakantie. Enkele klasgenoten geven aan dat er in jullie gemeente steeds vaker groen wordt opgeofferd aan nieuwbouw en uitbreiding van wegen. Zij stellen dat zonder de sportvelden rond jullie school het gebouw maar een saaie indruk zal maken. Ook je leraar bevestigt dit alles en voegt er nog aan toe dat hij vindt dat de sportvelden buiten onmisbaar zijn voor jongeren. Volgens hem gaat er weinig boven buiten sporten en hij ziet geen voordelen in lessen LO op de sportvelden verder weg. Iemand roept dat het hoog tijd wordt om het gemeentebestuur duidelijk te maken hoe jullie over deze plannen denken.

Enkelen stellen voor om namens de klas een artikel te schrijven in de krant. Je gymleraar voelt wel iets voor dit idee. Jij besluit het artikel te schrijven. Je gaat ervoor zorgen dat straks elke lezer weet wat de plannen van de gemeente inhouden, wat dat voor jullie school betekent en wat jullie daarvan vinden. Ook doe je een oproep aan de gemeenteraad om de sportvelden te behouden.

Opdracht

Schrijf het artikel voor de krant. Gebruik daarvoor de gegevens uit de tekst op de vorige bladzijde en eventueel de tekst *Fietsers en wandelaars op pad* (zie hieronder). Je mag ook zelf gegevens inbrengen.

Besteed in jouw artikel aandacht aan de volgende onderwerpen:

- de aanleiding voor het schrijven van dit artikel: plan gemeenteraad;
- twee redenen voor plan gemeenteraad;
- jullie standpunt over het plan van de gemeenteraad;
- argument voor jullie standpunt: verdwijnen sportvelden;
- vier verschillende nadelige gevolgen van het verdwijnen van de sportvelden;
- oproep aan de gemeenteraad voor behoud sportvelden.

Maak er een samenhangend geheel van en zet er een passende titel boven. Zet je naam onder het artikel en vermeld je school en klas.

Fietsers en wandelaars op pad

(1) Ruim anderhalf miljoen bezoekers komen jaarlijks naar het Dwingelderveld, het grootste, aaneengesloten nattheidegebied van Noordwest-
5 Europa. Volgens André Donker van Natuurmonumenten kan dat bezoekersaantal best nog groeien tot twee miljoen. Marloes Berndsen van Staatsbosbeheer voegt daaraan toe:
10 “We hebben gekozen voor een mens-inclusieve natuur in plaats van een mens-exclusieve natuur.” Beide organisaties streven er dus naar de Nederlandse natuur zo toegankelijk
15 mogelijk te maken voor het grote publiek.

(2) Dat heeft nogal wat consequenties, bijvoorbeeld voor de inrichting van de natuurgebieden. Om de
20 diverse kwaliteiten van elk gebied tot hun recht te laten komen en de natuur én de mens ruimte te geven, is gekozen voor ‘zonering’. Daarbij wordt het beschermd landschap
25 opgedeeld in zones. In elke zone wordt de nadruk gelegd op een bepaalde eigenschap. Zo krijgt in het ene gebied de toegankelijkheid voor

recreanten sterke aandacht, terwijl in
30 een ander gedeelte weer de landschappelijke waarde wordt benadrukt. Van deze werkwijze weet André Donker alles af. “Ons voornaamste aandachtspunt blijft de
35 natuur, maar dat is niet waarvoor de meeste bezoekers komen. Die komen voor de ruimte, het decor en de frisse neus. Je moet dus in en aan de randen van de natuur voor-
40 zieningen voor de mensen treffen, zonder dat de kwetsbare natuur eronder lijdt.”

(3) Zonering, daar zijn allerlei middelen voor. Donker spreekt over
45 de ‘gouden driehoekscombinatie’ van het bezoekerscentrum, de schaapskooi en het theehuis. Deze trekpleisters liggen aan de randen van het gebied. Van daaruit zijn er
50 kortere wandelroutes. Bij het bezoekerscentrum is een miniatuurversie aangelegd van het natuurgebied. Hier kunnen kinderen schepnetjes huren om kikkervisjes te
55 vangen. Zo zijn ze vaak al anderhalf

uur zoet met de natuur, zonder dat ze in het gebied zelf zijn geweest.

60 **(4)** Een tactiek om enerzijds zoveel mogelijk bezoekers te trekken en anderzijds het gebied te ontlasten, is het betrekken van de omgeving bij het park. Donker: “Bij de dorpen in de omgeving zouden mensen hun auto kunnen parkeren. Daar kun je de horeca onderbrengen. De mensen 65 komen ook voor dat terrasje op het dorpsplein. Verder kunnen ze dan in de dorpen fietsen huren om het park te bezoeken. Dat is voor iedereen 70 goed: voor de omgeving, voor de ondernemers, voor de natuur.”

75 **(5)** “Je kunt de natuur niet afsluiten voor mensen”, zegt Eric Wanders van Staatsbosbeheer. “Dat is net zoiets als de zon uitzetten. Maar op sommige plekken hebben we de natuur juist te toegankelijk gemaakt, door het aanleggen van paden, dijkjes en bruggetjes. De Nederlandse natuur is van huis uit niet zo 80 toegankelijk; het is namelijk grotendeels moerasnatuur. Die ontoegankelijkheid zou weer maatgevend moeten zijn. Aan de randen kan een groot deel van de recreatie plaatsvinden, terwijl dieper in de gebieden 85 de toegankelijkheid weer moet worden bepaald door de natuur zelf.”

90 **(6)** Hij voegt daar verder aan toe: “De Wieden Weerribben, een ander natuurgebied, is eigenlijk een zoetwatermoeras. Dat zou dichtgroeien als je niets zou doen. Nu wordt dat open gehouden. Daardoor is de 95 recreatiedruk zo groot dat de moerasvogels er last van hebben. Die kijken voor de bezoeker. Laat maar een aantal vaargeulen dichtgroeien. Dan ontnem je niemand het recht om er te komen, maar je 100 maakt het wel moeilijker.” Wanders vindt dat dat ook zou moeten

gebeuren in de Biesbosch. “Daar worden nu de bomen weggehaald die 105 de krekken blokkeren. Als je dit niet doet, wordt de Biesbosch een haast ondoordringbare wildernis. Alleen de echt gemotiveerde natuurliefhebber komt dan op die plekken.”

110 **(4)** Marloes Berndsen van Staatsbosbeheer weet nog wel een paar trucjes. “Het introduceren van eenrichtingsverkeer op een pad. Mensen storen zich in de natuur aan tegenliggers. Als ze achter elkaar aan 115 lopen, hebben ze het idee dat het minder druk is. Dieper in de gebieden kun je de paden er gewoon ook uithalen. Maar zelfs wanneer je een pad ‘laarzenpad’ noemt, schrikt dat al 120 veel mensen af. Tot slot kun je sommige paden ook gewoon niet meer onderhouden, dan loopt er binnen de kortste keren een andere groep mensen.”

125 **(5)** Een recent onderzoek van het Wageningse onderzoeksinstituut Alterra onderscheidt vijf groepen bezoekers met verschillende 130 motieven om de natuur in te gaan: 35 procent van de bezoekers wil ‘er even uit’, 30 procent zoekt ‘gezelligheid’, 15 procent is ‘geïnteresseerd en wil iets leren’, 10 procent zoekt 135 ‘wildernis’ en 10 procent komt om te sporten.

140 **(6)** Berndsen: “We richten ons nadrukkelijk op de gezelligheidszoeker. In de omgeving van Rotterdam wil 50 procent van de mensen naar de natuur voor de gezelligheid. Dus moet er meer ‘recreatiegroen’ dicht bij de stad komen. Een voorbeeld daarvan is het Gagelbos bij 145 Utrecht, dat grenst aan de wijk Overvecht. Wij hebben dit altijd beheerd als natuurgebied. Nu hebben we het meer voor recreanten ingericht met horeca, bankjes, pick-

150 nickplekken en een speelweide.
Achter het Gagelbos zit nog een
kwetsbaar, waardevol moeras-
gebiedje. Dat gebiedje hebben we
juist wat minder uitnodigend
155 gemaakt. Dat past helemaal in het
beleid van differentiatie.”
(10) Eduard Habets, Natuurmonu-
mentenbeheerder van de Limburgse
Brunssummerheide, kent de
160 verschillende gebruikersgroepen
maar al te goed. Ze variëren van
hondenuitlaters, mountainbikers en
illegale motorcrossers tot de ware

natuurkenners. Ook hij haalt alle
165 trucs uit de kast om die groepen uit
elkaar te houden en kwetsbare
gedeelten te sparen. Dat valt nog niet
mee. “Want”, zegt Habets, “wij zitten
midden in een stedelijk gebied.” Maar
170 het zoneren werkt, is zijn ervaring.
“In het kwetsbare gedeelte komen nu
minder mensen, omdat we andere
gedeelten nadrukkelijker hebben
opengesteld. De kwaliteit van het
175 gebied is toegenomen, terwijl er toch
meer bezoekers zijn.’

